

ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Διεύθυνση: Δραγατσανίου 4, Αθήνα 105 59

**Απόφαση – Ψήφισμα της Συνέλευσης του Τμήματος Τουρκικών Σπουδών και Σύγχρονων
Ασιατικών Σπουδών του ΕΚΠΑ**
Συνεδρίαση 10η – 12 Μαΐου 2025

Η Συνέλευση του Τμήματος στη 10η συνεδρίασή της του ακ. έτους 2024-2025, με μοναδικό θέμα τη «βίαιη επίθεση σε εκδήλωση φοιτητών του Τμήματος» (στο Μέγαρο Θεωρητικών Επιστημών, στις 30.4.2025) και με προσκεκλημένους (α) τον Κοσμήτορα της Σχολής Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, Καθηγητή Ν. Ηρειώτη, (β) το θύμα της επίθεσης, Υποψήφιο Διδάκτορα του Τμήματος, και (γ) εκπροσώπους όλων των παρατάξεων που συμμετέχουν στον σύλλογο φοιτητών, έπειτα από διαλογική συζήτηση, και εν συνεχεία κλειστή συνεδρίαση με τη νόμιμη σύνθεσή της, κατά πλειοψηφία¹, κατέληξε στην ακόλουθη απόφαση – ψήφισμα.

1. Ευχαριστεί τους προσκεκλημένους για την εποικοδομητική συμβολή τους στον προβληματισμό που αναπτύχθηκε, στο πλαίσιο της διά ζώσης συζήτησης, επ' αφορμή του συμβάντος βίας που εκδηλώθηκε στο ΜΘΕ στις 30.4.2025 όσο και ευρύτερα, σε σχέση με τους ακαδημαϊκούς και εθνικούς στόχους του Τμήματος και τις ακαδημαϊκές και επαγγελματικές προοπτικές των αποφοίτων του.

Το Πανεπιστήμιο είναι η δύναμη της Ανοικτής Πλουραλιστικής Δημοκρατίας. Τα μέλη της Συνέλευσης δημοσίως ευχαριστούν για αυτό τους φοιτητές του Τμήματος και τον Κοσμήτορα της Σχολής ΟΠΕ. Τον Καθηγητή Νίκο Ηρειώτη ευχαριστούν ιδιαιτέρως για την ξεκάθαρη θέση του ότι η προσχεδιασμένη και με δολοφονικά κίνητρα επίθεση έβαλε ευθέως κατά του Τμήματος και του σκοπού της ύπαρξής του.

2. Απερίφραστα καταδικάζει την καταδρομική επίθεση κουκουλοφόρων σε εκδήλωση φοιτητών του Τμήματος, στην οποία τραυματίστηκε σοβαρά φοιτητής και προπηλακίστηκαν Καθηγητές του Τμήματος, και εκφράζει τον αποτροπιασμό της για την επίθεση, συντασσόμενη πλήρως με το πνεύμα και το περιεχόμενο της υπογεγραμμένης ανακοίνωσης που εξέδωσαν στις 30.4.2025, σε πρώτο χρόνο και λόγω των εκτάκτων συνθηκών, η Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Τμήματος.

3. Έπειτα από την ανάγνωση των αντιστοίχων ανακοινώσεων που εκδόθηκαν από την Πρυτανική Αρχή (30.4.2025 και 4.5.2025 – τιτλοφορούμενες αντιστοίχως: «Ανακοίνωση Πανεπιστημίου Αθηνών» <<https://tinyurl.com/43w349fb>> και «Ανακοίνωση του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, σχετικά με δημοσιεύματα που αφορούν στην επίθεση κουκουλοφόρων σε εκδήλωση φοιτητών στη Σχολή Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών» <<https://tinyurl.com/38s7wexce>>) και της Κοσμητείας της Σχολής ΟΠΕ (3.5.2025 - «Ανακοίνωση Κοσμητείας Σχολής Ο.Π.Ε. για τα γεγονότα της 30ής Απριλίου 2025») **σημειώνει** τα ακόλουθα:

3.1. Οι δύο ανακοινώσεις της Πρυτανικής Αρχής δεν αναφέρουν το Τμήμα Τουρκικών Σπουδών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών, όπως και δεν αναφέρουν ότι μεταξύ των προπηλακισθέντων ήταν και Καθηγητές του Τμήματος, των οποίων μάλιστα η υγεία κλονίστηκε.

1. Σημειώνεται ότι οι κ.κ. Αιμιλία Θεοδοπούλου, Καθηγήτρια, και Hervé Georgelin, Επίκ. Καθηγητής, με έγγραφες τοποθετήσεις τους που συμπεριλαμβάνονται στο αναλυτικό πρακτικό της οικείας συνεδρίασεως, δεν συντάσσονται με το κείμενο της απόφασης – ψηφίσματος.

Το αβλέπτημα αυτό είναι δεοντολογικά μη αποδεκτό και δεν υπηρετεί τη διαφάνεια. Αποτελεί προσβολή προς το Τμήμα, τους συναδέλφους που εργάζονται σε αυτό και τους φοιτητές του.

3.2. Περαιτέρω, δεν είναι κατανοητές ορισμένες διατυπώσεις αμφοτέρων των ανακοινώσεων οι οποίες προδιαθέτουν τον αναγνώστη σε εξαγωγή συμπερασμάτων που προδήλως αφορούν στην απόρρητη ποινική διερεύνηση του συμβάντος και εκφεύγουν του συγκεκριμένου ακαδημαϊκού καθήκοντος των συντακτών των δύο ανακοινώσεων.

3.3. Απολύτως μη σύμφωνα είναι, ακόμη, τα μέλη της Συνέλευσης, με τα σημεία 6, 7 και 8 της δεύτερης ανακοίνωσης της Πρυτανικής Αρχής, καθώς δύναται κακοπίστως να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η ανακοίνωση βάλλει κατά της Πολιτείας ως προς τη φύλαξη των ελληνικών πανεπιστημίων, λόγω ελλειπούς χρηματοδότησης.

3.4. Η προκαλούμενη σύγχυση περί τον καταμερισμό αρμοδιοτήτων και ευθυνών, στο πλαίσιο της συντεταγμένης Πολιτείας, δεν περιποιεί τιμή στο κεντρικό Πανεπιστήμιο της Ελλάδας, εισάγει δε, κατά τρόπο υπαινικτικό και παντελώς ατεκμηρίωτο, προβληματισμό περί τη διαχρονική αποτελεσματικότητα και βούληση του ΕΚΠΑ στην αντιμετώπιση των περιστατικών βίας και παραβατικότητας. Ο προβληματισμός αυτός γεννάται συγκεκριμένα στη διατύπωση του σημείου 9 της δεύτερης ανακοίνωσης της Πρυτανικής Αρχής («ισχυρή βούληση της παρούσας Διοίκησης είναι ...») και απομειώνει την ουσιαστική προσπάθεια, διαχρονικά, της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ για τη διαφύλαξη του Πανεπιστημιακού Ασύλου, όπως αυτό κατοχυρώνεται στον νόμο και έχει ρητώς διατυπωθεί σε ομόφωνες αποφάσεις της, τουλάχιστον ήδη από το 2020.

Σε επίρρωση αυτής της θέσης, η Συνέλευση υπενθυμίζει το κείμενο που κατατέθηκε στη Σύγκλητο του ΕΚΠΑ από τη διοίκηση του Τμήματος, στις 14.12.2020, και το οποίο αποτέλεσε τον κορμό της σχετικής απόφασης του συλλογικού οργάνου διοίκησης του Πανεπιστημίου μας. Το κείμενο αυτό προσαρτάται στην παρούσα, αυτολεξεί, ως αναπόσπαστο τμήμα της.

3.5. Η Συνέλευση δεν συντάσσεται με το πνεύμα και τη διατύπωση του σημείου 5 της δεύτερης ανακοίνωσης της Πρυτανικής Αρχής του ΕΚΠΑ («Η άμεση κινητοποίηση και η συνεργασία της Διοίκησης του Πανεπιστημίου με τη Διοίκηση του Υπουργείου Υγείας και του Νοσοκομείου “Ερυθρός Σταυρός” είχαν ως αποτέλεσμα όλες οι εξετάσεις να ολοκληρωθούν ταχύτατα και ο υποψήφιος διδάκτορας να λάβει εξιτήριο εντός ολίγων ωρών»), καθ’ ο βαθμό αυτή δύναται να θεωρηθεί ότι υποτιμά το ιατρικό λειτούργημα και το Εθνικό Σύστημα Υγείας, στο σύνολό του, όπως και τον Έλληνα φορολογούμενο. Η περίθαλψη πολίτη που διακομίζεται από το ΕΚΑΒ με βαριές σωματικές κακώσεις δεν απαιτεί την κινητοποίηση της διοίκησης του Πανεπιστημίου και της διοίκησης του Υπουργείου Υγείας.

3.6. Η Συνέλευση δεν υιοθετεί τη γενικόλογη και εξισωτική αναφορά σε «περιστατικά βίας και παραβατικότητας» (σημείο 9 της δεύτερης ανακοίνωσης). Η απειλή κατά της ζωής, που ενδεχομένως θα οδηγήσει σε κατηγορίες για απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση, όπως και για σύσταση τρομοκρατικής ή εγκληματικής οργάνωσης, δεν μπορεί να ονοματίζεται «απλώς» ως περιστατικό βίας και παραβατικότητας, ιδίως μάλιστα κατά το στάδιο της διερεύνησης του σοβαρότατου συμβάντος από τις Αρχές.

3.7. Για τους ανωτέρω ενδεικτικούς λόγους, η Συνέλευση εκφράζει την αντίθεσή της με τις συγκεκριμένες αναρτήσεις στον ιστότοπο των εκδηλώσεων και γενικών ανακοινώσεων (hub.uoa.gr) του ΕΚΠΑ και ζητά την κατ’ απόλυτη προτεραιότητα συζήτηση του θέματος στη Σύγκλητο. Η ανάγκη αυτή είναι επιτακτική και εξυπηρετεί ουσιωδώς την αξιοπιστία και δημόσια λογοδοσία του ΕΚΠΑ, στο σύνολό του.

3.8. Η Συνέλευση συγχαίρει και ευχαριστεί την Κοσμητεία της Σχολής ΟΠΕ για τη μεστή και ουσιαστική καταδίκη της δολοφονικής επίθεσης, με ανακοίνωση στον ιστότοπο της Σχολής <<https://tinyurl.com/39348pe9>>.

Η προάσπιση της Δημοκρατίας και του Πανεπιστημίου είναι υποχρέωση όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας. Οιαδήποτε προσπάθεια συγκάλυψης ή υποβάθμισης της σημασίας αυτού του πρωτοφανούς γεγονότος θα αποβεί μοιραία για τη Δημοκρατία και την

εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Η Δημοκρατία δεν ευτελίζεται σε κυνικές επικοινωνιακές διαχειρίσεις και δεν τρομοκρατείται. Η Ελευθερία του Λόγου θα διαφυλαχθεί, με κάθε νόμιμο τρόπο. Είναι το αυτονόητο και ελάχιστο καθήκον μας.

4. Η δι' ανακοινώσεων ή και φραστική καταγγελία της βίας και της κατάργησης του Ασύλου είναι αυτονόητη. Ωστόσο, για να έχει αυτή ουσία, ως πανεπιστημιακοί λειτουργοί οφείλουμε να ζητήσουμε την πλήρη διερεύνηση τόσο του συγκεκριμένου συμβάντος, που αποτελεί πρωταρχικό καθήκον της Πολιτείας στο ποινικό σκέλος αυτού, όσο και (α) των συνθηκών που δημιούργησαν έδαφος κατάλληλο, και «χώρο» για την εκδήλωσή του, και (β) της διαχείρισης του συμβάντος, που βάσει των έως σήμερα μαρτυριών των θυμάτων της επίθεσης και των δημοσιευμάτων του Τύπου, ήταν τουλάχιστον προβληματική έως και επικίνδυνη.

Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της διερεύνησης αυτής, και με δεδομένη την υποχρέωση, θεσμοθετηθείσα ήδη το 2021, των ΑΕΙ να έχουν και να εφαρμόζουν εγκεκριμένα σχέδια ασφαλείας και προστασίας προσώπων και φυσικών εγκαταστάσεων, η Συνέλευση διατυπώνει ενδεικτικώς τα ακόλουθα καίρια ερωτήματα:

4.1. Υπήρχε σχέδιο ασφαλείας στο ΕΚΠΑ και συγκεκριμένα στο ΜΘΕ, βάσει των συγκεκριμένων προνοιών του νόμου; Εάν ναι, σε ποιον χρόνο εγκρίθηκε αυτό από τα κατά νόμον αρμόδια όργανα του ΑΕΙ, και πότε, και από ποιους απεστάλη στο ΥΠΑΙΘ και γνωστοποιήθηκε στα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας (και σε ποια), στο σκέλος που αφορά στις συγκεκριμένες ενέργειές τους, σε περίπτωση εκδήλωσης συμβάντος σχετικού με την ασφάλεια;

4.2. Έχει ανατεθεί έργο μελέτης για τη σύνταξη σχεδίου ασφαλείας; Εάν ναι, ποιος είναι ο ΑΔΑ της;

4.3. Εάν υπήρχε σχέδιο ασφαλείας, σε ποιο σκέλος του εφαρμόστηκε (ή δεν εφαρμόστηκε), και ποιοι ευθύνονται για αυτό; Είναι τουλάχιστον αδιανόητο το αναφερθέν, από μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας που ήταν παρόντα στην εκδήλωση των φοιτητών και του Τμήματος, ότι καθαρίστρια του ΜΘΕ προσπάθησε να καθαρίσει τον χώρο, στις 10:00 το βράδυ (!), προτού καν οι Αρχές διεξαγάγουν την αυτοψία του χώρου. Ποιος έδωσε, και γιατί, τη συγκεκριμένη εντολή, με δεδομένο ότι με την ενέργεια αυτήν θα εξαλείφονταν στοιχεία εγκλήματος κατά της ζωής;

4.4. Βάσει τίνος πρωτοκόλλου ειδοποιήθηκαν, από ποιον, και σε ποιον χρόνο οι Αρχές, όπως και βάσει ποιάς συγκεκριμένης διαδικασίας, και σε ποιον χρόνο, διασφαλίστηκε η εκκένωση του ΜΘΕ από τους φοιτητές και διδάσκοντες που ήταν παρόντες στο κτήριο έως και περίπου τις 11:30 το βράδυ;

5. Η κατοχύρωση της ασφάλειας στους πανεπιστημιακούς χώρους είναι θεμελιώδης υποχρέωση, ώστε οι φοιτητές και οι διδάσκοντες να μπορούν άφοβα να προσέρχονται στους πανεπιστημιακούς χώρους και ελεύθερα να εκφράζουν τις επιστημονικές θέσεις και απόψεις τους, και να συμμετέχουν σε εκδηλώσεις που αναδεικνύουν το έργο και τις προοπτικές του εκάστοτε Τμήματος.

6. Η ελεύθερη έκφραση και ο διάλογος είναι θεμέλια της Δημοκρατίας και της πανεπιστημιακής ζωής. Ο ελεύθερος και απροσχημάτιστος διάλογος, και η σύνθεση και η σύνταξη διαφορετικών απόψεων στον κοινό ακαδημαϊκό στόχο συνιστούν την ισχυρότερη απάντηση του ελεύθερου, δημοκρατικού, δημοσίου Πανεπιστημίου απέναντι στον σκοταδισμό της βίας, όπου και όπως και εάν αυτή εκδηλώνεται.

7. Το Πανεπιστήμιο οφείλει να σταθεί δίπλα στους φοιτητές και Καθηγητές που δέχθηκαν επίθεση, όπως και να αναλάβει πλήρεις τις ευθύνες (αστικές, κ.λπ.) που ενδεχομένως τού αναλογούν, και σε συνάρτηση με την πορεία της δικαστικής έρευνας.

8. Η Συνέλευση θεωρεί αυτονόητη την τάχιση και πλήρη διερεύνηση του συμβάντος, προς όλες τις κατευθύνσεις, στο πλαίσιο της Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης που ενδεχομένως έχει διαταχθεί, ή θα διαταχθεί, όπως και την ενημέρωση της Συγκλήτου για την ολοκλήρωσή της.

9. Η παρούσα να δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα του Τμήματος.

Αθήνα, 12 Μαΐου 2025

Παραδοχές

Αναγνωρίζουμε το υπαρκτό πρόβλημα ασφαλείας στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Αυτονόητο είναι, επίσης, ότι δεν νοείται να υπάρχει, ή να γίνεται ανεκτός, διαφορετικός τρόπος αντιμετώπισης της ανομίας, με διάκριση των πανεπιστημιακών από τους μη πανεπιστημιακούς χώρους. Κατ' ουσίαν, η παραβατική (και συχνά εγκληματική) συμπεριφορά πρέπει να προλαμβάνεται και να αντιμετωπίζεται ισόμετρα από τα αρμόδια όργανα της ελληνικής Πολιτείας.

Η έννοια του ακαδημαϊκού ασύλου συνταγματικά κατοχυρώνει την ελευθερία της έκφρασης, ειδικά αυτής που αμφισβητεί «καθεστηκυίες» επιστημονικές, κοινωνικές και πολιτικές παραδοχές, διότι εν τέλει αυτός είναι ο ρόλος του Πανεπιστημίου. Η αμφισβήτηση αυτή αυτονόητα εκφράζεται, και πρέπει να εκφράζεται, με τρόπους (εκδηλώσεις, διαδηλώσεις, κ.λπ.) θεσμικά ανεκτούς, ήτοι με τρόπους που δεν στρέφονται κατά της ελευθερίας τρίτων και δεν καταστρατηγούν το δικαίωμα των φοιτητών στη δημόσια εκπαίδευση υψηλού επιπέδου, όπως και δεν παρακωλύουν την άσκηση του υψηλού αυτού καθήκοντος από τα μέλη του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των ΑΕΙ. Καταδικάζουμε, απερίφραστα, κάθε πράξη και κάθε μορφή βίας που εκδηλώνεται στους χώρους των ΑΕΙ, η δε βία αυτή είναι έτι περισσότερο καταδικαστέα όταν εκδηλώνεται με επίκληση της «ελευθερίας έκφρασης» διαφόρων ομάδων (κατά κύριο λόγο εξωπανεπιστημιακών) που εισέρχονται ανεξέλεγκτα στους πανεπιστημιακούς χώρους και παρακωλύουν, πολλές φορές, δε, ακυρώνουν την εκπαιδευτική διαδικασία κι εν τέλει τον ρόλο των ΑΕΙ.

Θεωρούμε, κατά συνέπεια, θετική την εκδηλωθείσα πρόθεση της κυβέρνησης για την οριστική αντιμετώπιση των φαινομένων βίας και ανομίας στους χώρους των ΑΕΙ, η οποία μάλιστα εκδηλώνεται σε συνθήκες ώριμες για την ελληνική κοινωνία, και στοχεύει στην αντιμετώπιση και των «ιστορικών» παθογενειών και των αστοχιών του υφιστάμενου, έως σήμερα, θεσμικού πλαισίου. Ελπίζουμε, όπως και κάθε μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας, τα ελληνικά πανεπιστήμια να μπορέσουν να γίνουν αυτό που είναι κάθε σύγχρονο δυτικό πανεπιστήμιο υψηλού επιπέδου: χώροι επιστημονικής, ερευνητικής και πολιτικής-κοινωνικής ελευθερίας για όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, με σεβασμό κάθε άποψης και κάθε ατόμου. Χώροι δημιουργίας και χαράς, χώροι πρότυπο και πόλος έλξης για τους φοιτητές, Έλληνες και ξένους, που θα είναι μέλη της κοινότητάς τους.

Από την άλλη πλευρά, έχουμε καθήκον να επισημάνουμε τα ακόλουθα:

1. Το Πανεπιστήμιο, κάθε Πανεπιστήμιο, όχι μόνο το ελληνικό, είναι ένας ιδιαίτερος χώρος κοινωνικής και ψυχολογικής διαμόρφωσης των νέων, οι οποίοι έχουν υψηλές ευαισθησίες και λειτουργούν και σκέφτονται και μέσα από ισχυρούς συμβολισμούς. Αυτό είναι αυτονόητο και υγιές: οι κοινωνίες προχωρούν μέσα από τις ευαισθησίες και τα κοινωνικά απαιτήματα των νέων.
2. Κομμάτι αυτού του συμβολισμού είναι κι η «αποστροφή» προς τα όργανα επιβολής της τάξης (law enforcement), των οποίων η συνεχής παρουσία στους πανεπιστημιακούς χώρους θα δημιουργούσε αποτέλεσμα αντίθετο από το επιδιωκόμενο, δηλαδή τη συστράτευση πολλών φοιτητών, που σήμερα είναι κοινωνικά και πολιτικά αδρανείς, σε ακραίες ομάδες που διαχρονικά εκμεταλλεύονται αυτούς τους συμβολισμούς. Τα παραδείγματα είναι πάμπολλα, και από τον ελληνικό και από τον ευρωπαϊκό χώρο.
3. Παρά τον εκδημοκρατισμό της ΕΛΑΣ και την καλύτερη (σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν) εκπαίδευση των στελεχών της, δεν έχουν εκλείψει φαινόμενα υπέρμετρης αστυνομικής βίας, τα οποία, αν και μεμονωμένα, ειδικά στον χώρο του Πανεπιστημίου μπορούν να δημιουργήσουν νέους αρνητικούς συμβολισμούς και εν τέλει να ακυρώσουν στην πράξη την θετική προσπάθεια της συντεταγμένης ελληνικής Πολιτείας.
4. Μάς προβληματίζει το γεγονός ότι η θεσμική παρέμβαση της κυβέρνησης γίνεται χωρίς να έχει προηγηθεί ουσιαστική διαβούλευση με την πανεπιστημιακή κοινότητα, με αποτέλεσμα η προσέγγιση του ζητήματος να είναι εν πολλοίς «οριζόντια», ήτοι σχεδόν καταδικασμένη να αποτύχει, όπως και τόσες άλλες σχετικές θεσμικές παρεμβάσεις στο πρόσφατο παρελθόν.

5. Τέλος, καταγράφουμε τη δημοσίως εκπεφρασμένη επιφύλαξη, όπως και τον φόβο, υψηλόβαθμων στελεχών της ΕΛΑΣ για την ανάληψη, από την τελευταία, της αποκλειστικής ευθύνης αστυνόμευσης των χώρων των ΑΕΙ. Η επιφύλαξη αυτή, άλλωστε, επιβεβαιώνεται ως σήμερα και στην πράξη, με την απροθυμία της Αστυνομίας να επέμβει σε πανεπιστημιακούς χώρους, ακόμα και σε περιπτώσεις που έχει αρμοδίως κληθεί να το πράξει.

Προτάσεις (επί των αζόνων που εξέθεσε ο κ. Πρύτανης)

1. Ο ρόλος της βασικής αστυνόμευσης των ΑΕΙ προτείνουμε να ανατεθεί σε ειδικό και ειδικά εκπαιδευμένο σώμα, υπαγόμενο σε ad hoc επιτροπή δεοντολογίας, η οποία θα συσταθεί σε κάθε ΑΕΙ, με τη συμμετοχή σε αυτήν του Αντιπρύτανη Ακαδημαϊκών Υποθέσεων, εκπροσώπου των φοιτητών και υψηλόβαθμου στελέχους της ΕΛΑΣ.

2. Σε ευθυγράμμιση με όσα εφαρμόζονται στα περισσότερα πανεπιστήμια της Δυτικής Ευρώπης, το σώμα αυτό προτείνουμε να έχει ως αντικείμενο κυρίως την πρόληψη της κοινής εγκληματικότητας (κλοπές, διαρρήξεις, απειλή σωματικής βλάβης, κ.λπ.), δηλαδή να προλαμβάνει την τέλεση πλημμελημάτων, κυρίως στους περιβάλλοντες χώρους των πανεπιστημιακών κτηρίων (εκεί δηλαδή που σήμερα εντοπίζεται το πρόβλημα, κυρίως στα campuses).

3. Η εγκατάσταση τεχνικών μέσων (κάμερες) στους χώρους αυτούς (α) θα εξαλείψει σε σύντομο χρονικό διάστημα την κοινή παραβατικότητα στους πανεπιστημιακούς χώρους, (β) δεν απαιτεί συνεχή παρουσία μελών του ειδικού σώματος σε αυτούς, παρά μόνον παρέμβασή τους εκεί όπου χρειάζεται, και (γ) θα επιτύχει σημαντική εξοικονόμηση πόρων, καθώς το προσωπικό του ειδικού σώματος θα είναι ολιγάριθμο. Χαρακτηριστικά παραδείγματα οι πανεπιστημιούπολεις των περισσότερων βρετανικών πανεπιστημίων, όπου 5-6 φύλακες ανά βάρδια αρκούν για την επιτήρηση εκτάσεων μεγαλύτερων από την Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου, με πολλές εισόδους και χωρίς προσωπικό καθολικό έλεγχο εισόδου.

4. Αντιστοίχως, προτείνεται η εγκατάσταση τεχνικών μέσων ελέγχου της εισόδου σε χώρους που θα υποδεικνύει κατά περίπτωση το ΑΕΙ (κυρίως εργαστήρια και βιβλιοθήκες) και με ωράριο που επίσης θα αποφασίζεται από την κατά περίπτωση αρμόδια ακαδημαϊκή μονάδα.

5. Ο έλεγχος της προσπέλασης στους περιβάλλοντες των κτηρίων χώρους δεν μπορεί να είναι καθολικός, αλλά θα πρέπει να γίνεται μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες αυτό απαιτείται, κατά την κρίση των υπευθύνων φύλαξης. Αντιστοίχως μπορεί να υφίσταται κατ' εξαίρεση καθολικός/προληπτικός έλεγχος εισόδου μόνον σε ειδικές περιστάσεις και έπειτα από εισήγηση της επιτροπής δεοντολογίας για θέματα ασφαλείας του ΑΕΙ.

6. Ο πειθαρχικός κώδικας των ΑΕΙ είναι αρμοδιότητα και υποχρέωση των τελευταίων, για το σύνολο των μελών της κοινότητας ενός εκάστου και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να μην αποτελεί τμήμα της προωθούμενης θεσμικής πρωτοβουλίας. Η παραβατική συμπεριφορά πρέπει να τιμωρείται στο ποινικό επίπεδο, από τα όργανα της Πολιτείας, ενώ ο έλεγχος των πειθαρχικών παραπτωμάτων να είναι αποκλειστική ευθύνη των ΑΕΙ, για το σύνολο των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητάς τους. Ως προς αυτό, αρκεί στην παρούσα φάση να υποδειχθεί από το ΥΠΑΙΘ στα ΑΕΙ να θεσπίσουν πειθαρχικό κώδικα στους εσωτερικούς τους κανονισμούς, εάν αυτός δεν υφίσταται σήμερα.

7. Τέλος, επειδή η προτεινόμενη θεσμική ρύθμιση αποτελεί τομή στη λειτουργία των ΑΕΙ, από την περίοδο της Μεταπολίτευσης έως σήμερα, κάθε επί μέρους διευθέτηση θα πρέπει να αξιολογείται, εντός τακτού χρονικού διαστήματος από την έναρξη εφαρμογής του νέου θεσμικού πλαισίου, και να γίνουν οι απαραίτητες προσαρμογές.